

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2011 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) κατά Finanzamt Linz

(Υποθέσεις C-436/08 και C-437/08) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φόρος εταιριών — Απαλλαγή για ημεδαπά μερίσματα — Απαλλαγή υπό ορισμένους όρους για αλλοδαπά μερίσματα — Εφαρμογή του συστήματος του συνυπολογισμού στα μη απαλλασσόμενα αλλοδαπά μερίσματα — Αποδείξεις που απαιτούνται ως προς τον συνυπολογιστέο αλλοδαπό φόρο)

(2011/C 103/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

κατά

Finanzamt Linz

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Finanzsenat — Ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου — Εθνική ρύθμιση που απαλλάσσει από τον φόρο τα μερίσματα της ημεδαπής ενώ η απαλλαγή αυτή δεν ισχύει για τα μερίσματα της αλλοδαπής παρά μόνον από ένα ελάχιστο όριο συμμετοχής ίσης προς το 25 % — Διοικητική και δικαστική πρακτική η οποία, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου, προβλέπει την εφαρμογή ενός συστήματος φορολογήσεως των μερισμάτων αλλοδαπής προελεύσεως που προκύπτουν από συμμετοχή μικρότερη του κατωφλίου του 25 %

Διατακτικό

1) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει την απαλλαγή από τον φόρο εταιριών για τα μερίσματα χαρτοφυ-

λακίου από συμμετοχές σε ημεδαπές εταιρίες και εξαρτά την απαλλαγή αυτή για τα μερίσματα χαρτοφυλακίου από εταιρίες εγκατεστημένες σε τρίτα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέλη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, από την ύπαρξη συμφωνίας περί πλήρους διοικητικής συνδρομής και συνδρομής περί την εκτέλεση μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και του οικείου τρίτου κράτους, καθόσον μόνον η ύπαρξη συμφωνίας αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ διοικητικών αρχών είναι αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών της επίδικης ρυθμίσεως.

2) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους απαλλάσσουσα του φόρου εταιριών τα μερίσματα χαρτοφυλακίου τα οποία λαμβάνει ημεδαπή εταιρία από άλλη ημεδαπή εταιρία, ενώ επιβάλλει τον φόρο αυτό στα μερίσματα χαρτοφυλακίου τα οποία λαμβάνει ημεδαπή εταιρία από εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέλος της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, καθόσον πάντως ο καταβληθείς στο κράτος εγκαταστάσεως της δεύτερης αυτής εταιρίας φόρος συνυπολογίζεται στον οφειλόμενο στο κράτος μέλος της δικαιούχου εταιρίας φόρο και δεν είναι υπερβολικές οι διοικητικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στη δικαιούχο εταιρία για να μπορεί να τύχει του εν λόγω συνυπολογισμού. Οι πληροφορίες τις οποίες ζητεί η εθνική φορολογική αρχή από τη δικαιούχο των μερισμάτων εταιρία περί του φόρου, ο οποίος έπληξε πράγματι τα κέρδη της διανεμούσας τα μερίσματα εταιρίας στο κράτος εγκαταστάσεως της διανεμούσας αυτής εταιρίας, είναι εγγενείς στην καθεαυτή λειτουργία της μεθόδου του συνυπολογισμού και δεν μπορούν να θεωρηθούν ως υπερβολική διοικητική επιβάρυνση.

3) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση η οποία, προς αποφυγή της διπλής οικονομικής φορολογίας, απαλλάσσει του φόρου εταιριών τα μερίσματα χαρτοφυλακίου τα οποία λαμβάνει ημεδαπή εταιρία και διανέμονται από άλλη ημεδαπή εταιρία, και, για τα μερίσματα τα οποία διανέμονται από εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτο κράτος πλην κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κράτους, της 2ας Μαΐου 1992, δεν προβλέπει ούτε την απαλλαγή των μερισμάτων ούτε σύστημα συνυπολογισμού του φόρου που κατέβαλε η διανεμούσα εταιρία στο κράτος εγκαταστάσεώς της.

4) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει την πρακτική εθνικής φορολογικής αρχής η οποία, για τα μερίσματα από ορισμένες τρίτες χώρες, εφαρμόζει τη μέθοδο του συνυπολογισμού άνω ορισμένου ορίου συμμετοχής της δικαιούχου εταιρίας στο κεφάλαιο της διανεμούσας εταιρίας και τη μέθοδο της

απαλλαγής κάτω του ορίου αυτού, ενώ εφαρμόζει συστηματικώς τη μέθοδο της απαλλαγής για τα μερίσματα ημεδαπής προελεύσεως, εφόσον, πάντως, οι σχετικοί μηχανισμοί προς αποφυγή ή μετριασμό της αλληπάλληλης φορολογίας των διανεμομένων κερδών καταλήγουν σε αντίστοιχο αποτέλεσμα. Το γεγονός ότι η εθνική φορολογική αρχή ζητεί πληροφορίες από τη δικαιούχο των μερισμάτων εταιρία σχετικά με τον φόρο ο οποίος έπληξε πράγματι τα κέρδη της διανέμουσας τα μερίσματα εταιρίας στο τρίτο κράτος εγκαταστάσεως της εταιρίας αυτής είναι εγγενές στη λειτουργία της μεθόδου του συνυπολογισμού και δεν θίγει, καθεαυτό, την ισοτιμία μεταξύ της μεθόδου της απαλλαγής και της μεθόδου του συνυπολογισμού.

5) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

- απαγορεύει εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει στις ημεδαπές εταιρίες τη δυνατότητα να μεταφέρουν τις ζημίες που έχουν υποστεί κατά τη διάρκεια ενός φορολογικού έτους στα μεταγενέστερα φορολογικά έτη και αποτρέπει τη διπλή οικονομική φορολογία των μερισμάτων εφαρμόζοντας τη μέθοδο της απαλλαγής στα μερίσματα ημεδαπής προελεύσεως, ενώ εφαρμόζει τη μέθοδο του συνυπολογισμού στα μερίσματα τα οποία διανέμουν εταιρίες εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, καθόσον η ρύθμιση αυτή δεν επιτρέπει, σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου του συνυπολογισμού, τη μεταφορά στα επόμενα φορολογικά έτη του συνυπολογισμού του φόρου εταιριών ο οποίος καταβλήθηκε στο κράτος εγκαταστάσεως της διανέμουσας τα μερίσματα εταιρίας αν, για το φορολογικό έτος κατά τη διάρκεια του οποίου η δικαιούχος εταιρία έλαβε τα μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως, η εν λόγω εταιρία υπέστη λειτουργική ζημία, και
- δεν υποχρεώνει ένα κράτος μέλος να προβλέπει, στη φορολογική του νομοθεσία, τον συνυπολογισμό του επιβαλλομένου στα μερίσματα φόρου μέσω παρακρατήσεως στην πηγή σε άλλο κράτος μέλος προς αποφυγή της διπλής νομικής φορολογίας των μερισμάτων τα οποία λαμβάνει εταιρία εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος, η δε φορολογία αυτή προκύπτει από την παράλληλη άσκηση, εκ μέρους των οικείων κρατών μελών, της αντίστοιχης φορολογικής τους αρμοδιότητας.

(¹) EE C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2011 [αίτηση του Stockholms tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Konkurrensverket κατά TeliaSonera AB

(Υπόθεση C-52/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Άρθρο 102 ΣΛΕΕ — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Τιμές εφαρμοζόμενες από φορέα τηλεπικοινωνιών — Ενδιάμεσες παροχές ADSL — Παροχές συνδέσεως υψηλής ταχύτητας προς τους τελικούς πελάτες — Συμπίεση των περιθωρίων κέρδους των ανταγωνιστών ή πολιτική συμπίεσεως των τιμών)

(2011/C 103/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Stockholms tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Konkurrensverket

κατά

TeliaSonera AB

Παρισταμένης της: Tele2 Sverige AB

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Stockholms tingsrätt — Ερμηνεία του άρθρου 82 ΕΚ — Συμπίεση των τιμών — Τιμές εφαρμοζόμενες από φορέα εκμετάλλευσης πρώην κάτοχο παραδοσιακού μονοπωλίου για την πρόσβαση σε συνδέσεις ADSL — Διαφορά μεταξύ της τιμής που χρεώνει ο φορέας εκμετάλλευσης στους ενδιάμεσους φορείς εκμετάλλευσης για την παροχή χονδρικής προσβάσεων σε συνδέσεις ADSL και της τιμής που ο φορέας εκμετάλλευσης χρεώνει στους καταναλωτές για την πρόσβαση σε συνδέσεις ADSL η οποία δεν επαρκεί για να καλυφθεί το πρόσθετο κόστος του φορέα εκμετάλλευσης για την παροχή αυτών των υπηρεσιών λιανικής

Διατακτικό

Ελλείψει οποιασδήποτε αντικειμενικής δικαιολογίας, μπορεί να συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ το γεγονός ότι καθετοποιημένη επιχείρηση, κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά χονδρικής των ενδιάμεσων παροχών μέσω ασύμμετρης ψηφιακής συνδρομητικής γραμμής, εφαρμόζει μια τιμολογιακή πρακτική η οποία συνεπάγεται ότι η απόκλιση μεταξύ των τιμών που ισχύουν στην αγορά αυτή και των τιμών που εφαρμόζονται στην αγορά λιανικής των παροχών συνδέσεως υψηλής ταχύτητας προς τους τελικούς πελάτες δεν επαρκεί για την κάλυψη του συγκεκριμένου κόστους με το οποίο η ίδια αυτή επιχείρηση πρέπει να επιβαρυνθεί προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στην τελευταία αυτή αγορά.

Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας τέτοιας πρακτικής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως. Ειδικότερα,

- πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, κατ' αρχήν και κατά προτεραιότητα, οι τιμές και το κόστος της οικείας επιχειρήσεως στην αγορά των παροχών λιανικής. Μόνον όταν δεν είναι δυνατόν, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, να γίνει αναφορά στις τιμές αυτές και στο εν λόγω κόστος, πρέπει να εξετάζονται οι αντίστοιχες τιμές και το αντίστοιχο κόστος των ανταγωνιστών στην ίδια αυτή αγορά και
- είναι αναγκαίο να αποδεικνύεται ότι, λαμβανομένου ειδικότερα υπόψη του απαραίτητου χαρακτήρα του προϊόντος χονδρικής, η πρακτική αυτή παράγει ένα, τουλάχιστον δυνητικό, επίζημιο για τον ανταγωνισμό αποτέλεσμα στην αγορά λιανικής, χωρίς τούτο ουδόλως να δικαιολογείται από οικονομικής απόψεως.

Για την εκτίμηση αυτή δεν έχουν, κατ' αρχήν, σημασία:

- το ότι η οικεία επιχείρηση δεν υπέχει καμία κανονιστική υποχρέωση να προσφέρει τις ενδιάμεσες παροχές μέσω ασύμμετρης ψηφιακής συνδρομητικής γραμμής στην αγορά χονδρικής στην οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση·
- ο βαθμός στον οποίο η επιχείρηση αυτή δεσπόζει στην αγορά αυτή·
- το γεγονός ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση και στην αγορά λιανικής των παροχών συνδέσεως υψηλής ταχύτητας προς τους τελικούς πελάτες·